

Materina desna roka.

Devetletna Darinka je bila res ljubezniva deklica. V šoli vrlo pridna učenka, a domá pri materi prava in skrbna gospodinja. Niti za trenotek ni brez kakega opravila. Ali izdeluje šolske naloge ali pa pomaga materi v kuhinji. Po večkrat jo je videti na vrtu, kjer pleje in trga zelenjavo za živino. Če je treba v prodajalnico po sol, moko ali olje, kdo drugi bode šel, ako ne Darinka. Pač je vesela mati, gledajoč svojo hčerko, ki je pridna kakor bučelica, skrbna kakor mravlja in hitra kakor srnica.

Darinka je imela brata Vilkota. Bil je še le pet mesecev star. Zdrav in rudeč je bil kakor jabolko in rejen kakor polh. Veselje ga je bilo gledati, kako lepo se je razvijal. Darinka mu je bila vrlo ljubezniva sestra. Rada ga je péstovala, nosila na rokah, pela mu vesele pesence, gladila ga po licu, dajala mu jesti in piti, — z jedno besedo: pre-dobra mu je bila sestra.

Le pogledjte, še celó na sliki

huda vročina, njegov nežni obrazek prebledi in njegova poprej tako bistra očesca so kakor otamnela. Skrbna mati sedi po vse noči poleg posteljice bolnega sinčka. Njeguje ga in pazi. Vsa se trese za njegovo mlado življenje. Vže so minule tri noči, a mati še ni zatisnila očesa. Vže je tudi sama oslabela. Zeló se je bala Darinka, da bi jej tudi dobra mati ne zbolela. Zato jo prisrčno prosi, naj bi jej dovolila, da ona čuje četrto noč pri bolnem bratcu. „A vi, mati moja ljuba, prespite se malo!“ rekla je hčerka materi.

Mati neče nič slišati o tem, česar jo prosi Darinka. Odločila se je zopet sama bdeti pri bolnem svojem sinčku.

se vidi, kako ljubezniva deklica je Darinka. Sedi na stolu, v naročji jej leži spavajoči bratec in Darinka ga takó ljubeznivo pogleduje. Mati, pospravljajoč sobo, polna je veselja in sreče, da ima tako dobro hčerko.

Za lepimi, solnčnimi dnevi nastane lahko nevihta in marsikaka nezgoda. Tako se je zgodilo tudi doma pri Darinki. Velika skrb se pri-tepe v hišo. Vilko opasno zboli. Kuha ga

Pride večer, nastane noč. Vse je vže v krilu sladkega počitka. Nikjer se nič ne čuje, nikjer se nič ne giblje. Povsod je mir in tišina. Tudi Vilko je sladko zaspal. Videti je, da ga je bolečina popustila. Materi so se nehoté zaprle oči. Leže malo na posteljo, da se vsaj nekoliko odpočije. Spanje jo prevari. Tudi ona zaspí.

Darinka je ubogala mater in legla v svojo posteljico, ali zaspati ni mogla nikakor. Preveč je skrbela za bratca in mater. Ko je zapazila, da se je mati ulegla in trdno zaspala, vstala je ona iz svoje posteljice, vzela pletivo v roke, sela poleg bolnega bratca in pazila nanj. Če se je bolni bratec le malo premaknil, takój je skočila kakor veriverica k njemu, da bi videla česa želi. Ko je tako skrbno pazila na bratca in poleg njega pletla nogovice, minula jej je noč in nastalo je jutro.

Vže pozno v jutro se prebudi tudi mati. Zeló se začudi, ko ugleda svojo hčerko poleg njenega bolnega bratca. Od velikega veselja poljubi Darinko v čelo, a Darinka je bila vsa srečna, da je prečula noč pri bolnem bratcu, kateremu je proti jutru jako odleglo. Vilko je zopet ozdravel v veliko veselje materi in sestrici Darinki. Ponosna je bila Darinka na materine besede, ko jej je mati rekla: „Darinka, zlato moje, ti si mi zares največja pomoč v hiši, ti si moja desna roka. Bodi vedno taka, in ljubil te bode Bog in vsi ljudje te bodo radi imeli!“

Hrvatski napisal Fr. Bartuš.

Orloj v Pragi.

(Spisal —č.)

Da vas zdaj poprašam, prijatelji moji, kaj je orloj, uverjen sem, da mi ne bi znal odgovoriti nobeden. A da vas vprašam, kaj je ura, kdo mi ne bi odgovoril? Če drugzega ne, rekel bi mi saj, da je ura ono, kar dela: tik, tak, tik, tak in to je tudi dosti. Nū in vidite, orloj je tudi ura, velika ura, toraj je tudi orloj ono, kar dela: tik tak, tik tak. Takó je, zdaj pa veste vsi kaj je orloj in meni ni treba nič več pripovedovati.

Ej, ej to bi ne zadostovalo, vi vender malo veste, kaj je orloj. Želel bi, da vi še kaj več veste za orloj, ker to pač ni navadna ura; če bi bila navadna ura, ne bi je opisaval. Takih ur je malo na svetu. To ni ura za štiri groše z zlato verižico, kakeršno vam je mati prinesla iz sejma, ali vam jo je pa kupil kum pri birmi, tudi ni vaša domača hišna ura z umazaním, pikastím licem, zarujavelima kazaloma in razno železno šaro, ki jo imate doma na steni; tudi ni ura v vaškem zvoniku, katera naznanja vsemu selu dōbo po dnevi in po noči. Orloj je ura, s katero se ponaša zlata Praga in katero si z veseljem ogleda vsak tujec, kateri obišče to lepo, slovansko mesto.

Malo je takó zanimivih mestnih hiš, kakor je mestna hiša v starem mestu Pragi. Vže 1338. l. se je ondu nahajala mestna hiša a 1381. l. sezidana ka-